

Näyte 8b: Suistamo

KP: Toine suakkuna?

(Naurahtaa)

Miun suakkunat ne on toizet.

Kun tuas ol´ ennen pariskunda, elettih ja heil´ ol´ i hyvä kodi, ja lehmät ja lambahat ja kaikki ja heil ol´ i nel´ lä tytärdä. Ja vanhemmat kuoldiih, ja tytöt jiidih omin joukkoine sih. Ja hyö elettih ykz kai heil oli karjua ja kaikkie vaik oldih vanhemmat kuoldu jo ja... Ottaja heil erä´ n kerran tuloo... ja se sanoo heil, jotta "ottakkoa meidä azumah. Teil´ on näin hyvä asundo ja väll´ ä, ni ottakkua miun perieh nyt asumah". Se- Nuoremmat tytöt sanottih, jotta "myö emmö ota emm-vanhimman sizaren valda on. Midä häi tegöö". Ja vanhin tyttö sanoo, jotta "embähän ota. Olemmohan rauhas. Jotta sellazien ystävien tähän ku teänki". No se akka suuttu ja sano, "että ni iče pitkäh elä. Dai suat vet minuada asumah". Ja lähtöö pois, ja tuloo ilta, tuloo tuas akka ja tarjoo sano "ottakkua, ostakkua vaikka et midä annettako tai asumah, ni ottakkoa tämä kapusta..." Niinku puusta tehty kapusta ol´ i. Niinku ennen ol´ i n´ iidä, viel pavarččaks sanoimmo..., jotta "ostakkoa tämä, suammo einehtä". No se ostettih. Tytöit- se lähtöö pois, tuloo kolmas ilta, kah kuunnellah, jotta pihas on liikkuja, semmoine koluuttaja ja ovie koputtaa ja otti ja huuti, jotta "kipustan kapustan, avuau miul ovi"! Se kapusta lähtöö hyllystä ja mänöö ja augua oven. Ja pahan_akka sielä tuloo ja vanhimman tyttären koppau matkah ja vie tiel tietymättömäl. No toizet jiidih siihe, jotta miten tämä nyt mänöy, ja tul´ i toine ilda, sit toisel myöt- myötäizel tyttärel kävi tuas samal taval... tuli, jotta "kipustan, kapustan avuau miul ovi, mie tulen sisäh", ja se kapusta avua oven.

Ja tuaste otti sen seuraavan, vanhimmast piästä kun alotti. Kaks nuoremmat jiidih siih. Ja ne itketäh ja ei tietä, mistä nyt tiijät, jotta kun midä sit on mieles, joz kelle sattus tabahtuma´ niin. Ni se mänöö heilt semmone, ei niät kyetä töitä tekemäh eigä midäh ja... tuloo heil se nuaburin

leskiakkan´i ykz. Ja häi sanoo: "Miidä lapsrukat työ itkettä? Miten on tullun? Ottakkua minua yöks." "Meil on tullut se, jotta kaks tsizoida meildä viedih pois ja pahan akka vei." "Ja pangua ovi kiini. Tuo kipustan, kapustan ni pahan_akka käyp kauppuamah, ni se auguau oven." "Ooh" sano "elgie sih säikkykkiä, ottakkua vain minuo yöks." "No takhan myö otammo yökzi jotta- kun vain syöpähäi se siunki..." Sano "eei miuh hänen hambahat tartu, mie viiluan ne". No, ildah kun eletäh ja se buabuška ottaa sen kapustan, oikein lujasti kiärii ja panoo paksuuh säkkiih ja säkin suun kiini, ja omasa kyl´len alla... se kapustan panoo. Ja ristinmerkin kans siunuau ovet ja ikkunat, ja kaikki ja sanoo, "mua*kua vain laps´rukat, ei häin voi tulla" sano, "meän luokse". Tuas tuloo ja huudelloo ja sanoo, jotta "kipustan, kapustan, avuo miul ovi", ni se sen verran iändi viel, jotta "en voi avada eniä tytöt kun (- -) lukittih". Niidä tyttölöi sano kurvaks. No, rotisi olija aigaza ja män´ pois. Ja sano "en mie viel täl heidä teitä". Vielä tuloo kerran. Ja samal taval se buabuškan´i peitti sen kapustan pois, ja pois piti hänen männä ja häin kun tuloo sid tyttärinee, poiginee, miehinee, se pahan_ákka, häin koitteloo nousta katon, rappuloile, ei piäze, se mummo käy ristimerkil siunuamaa ne kai, navetan ovet, ikkunat, tuvan ovet. Ja ne liehuttiih siinä ymbäri hänel ja se akka hyppäi sinne iče atamoana, jotta häi piisin kautta tuloo ja kun piisin kautta rubei mänemäh, rubei huutamah, jotta "voi voi, tul´i palaa, tul´i palaa, en piäze, en piäze", ja jo miehel mäni häi ve- hagemah... sanoo, jotta "mitäbä sie mänit sinne"? "Mie mänen vain kun en piäze, tul´i palaa." Nii sid hänel jogu olendo sano, jotta "sie mäne pois enneku palat! Ja muista, jotta et täh taloh eniä iginäs yritä tulemah, jotta vannot ihan sen"! Se mummo vel´i ikkunasta läbi sanonu heil sen. Ja sid se piäzi ja mäni kodih ja ei sen jälgeh eniä tullut. Ja tytöt jädih siih ja buabuškan´i otettih omakse, ku se ol´i ykzineläi pienes mökis ja vanha. Ja hyö kun oldih ja sit vuozija eletti ja heillä tuli sulhaset, no, ne mändih, otettih kodivävyö kaksi ja sid vai siin herroiks eletti ja oldii ja samal taval häidä pietti ja mieki höpöttelin sielä.

Metatiedot:

Tekijä: Haastattelijana Erkki Ala-Könni, haastateltavana Katarina Pieviläinen

Omistaja: Kansanperinteen arkisto

Käyttöehto: Muu käyttöehto: Äänitettä ei saa luovuttaa edelleen, muokata tai äänitteen sisältöä julkaista sitaattioikeutta laajemmassa määrin.

Äänitettä koskevat arkiston käyttö säännöt <https://sites.tuni.fi/kansanperinne/tilaukset/arkiston-saannot/>

Ladattavuus: Ei

Lähde: Kansanperinteen arkisto, Tampereen yliopisto, Kper AK/1573